

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoCsp/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213225606
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Valentová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2213225606.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Martina Valentová a sudcov: JUDr. Ľubica Spálová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený spoločnosťou: Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Justičná 9, Bratislava, IČO: 36 789 615, proti žalovanému: W. T., nar. XX.X.XXXX, adresa P. X. XXX, o zaplatenie 642,04 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 5C/4/2014-156 zo dňa 8.11.2019 - v časti výroku III. o náhrade trov konania, t a k t o

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. o náhrade trov konania m e n í tak, že žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) v rozsahu 61,6%.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania rozsahu 56,2%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (druhým v poradí) súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti nároku na zaplatenie istiny 448,68 Eur s úrokom z omeškania 100,52 Eur zastavil, výrokom II. žalobu vo zvyšku zamietol, výrokom III. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 40,16% a výrokom IV. deklaroval, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku v samostatnom uznesení (nadbytočne, uvedená povinnosť súdu vyplýva priamo zo zákona).

2. Rozhodnutie súd vo veci samej odôvodnil právne aplikáciou ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 4, 9, § 54 ods. 1, 2, § 657, § 658 ods. 1, § 3 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 4 ods. 1, 2, 3 a 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného k 31.7.2008 a § 255 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

3. Vecne súd prvej inštancie argumentoval tým, že: „Z predloženej úverovej zmluvy uzavretej dňa 09.03.2010 vyplýva, že žalovanému žalobca poskytol bezhotovostný úver v sume 449,00 €, pri celkovej výške nákladov spotrebiteľa 133,36€. V bode 50. bola dojednaná výška mesačnej splátky 48,53 €, v bode 51. počte 12 splátok, ročná úroková sadzba stanovená na 48,26%, RPMN a priemerná hodnota RPMN 48,66%. Lehota splatnosti do 15.03.2011. Súčasťou zmluvy sa stali aj úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia s.r.o. Pri posúdení primeranosti dojednanej výšky úroku treba prihliadnuť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval. Predovšetkým však treba porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov. V danom prípade podľa potvrdenia Národnej banky Slovenska v rozhodnom čase výška úrokov pre spotrebiteľské úvery v trvaní do jedného roka v 1. štvrtroku 2010 bolo 9,74%, keď strany sporu si však dojednali úrokovú mieru päťnásobne vyššiu obvyklej úrokovej miery. Takto dojednané úroky je potrebné považovať za úroky dojednané v rozpore s dobrými mravmi (Rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cdo/57/2005/. Nakoľko žalobca poskytol žalovanému úver v celkovej výške 449,-€, z ktorej sumy žalovaný nezaplatil

do podania žaloby ani jednu splátku, bol nárok žalobcu dôvodný čo do istiny 449,-€. V priebehu konania žalovaný zaplatil celkom 798,88€, ktoré plnenie žalobca akceptoval, a žalobu vzal späť, keď počítal nárok žalobcu aj s dojednanými úrokmi 48,26% ročne, v ktorej časti súd žalobu zamietol, ako neodôvodnenú, pre absolútnu neplatnosť spôsobu dojednania úrokov z úveru.“

4. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil citáciou § 255 ods. 1 a 2 CSP a ďalej už len tým, že: „Vzhľadom na úspešnosť žalobcu v časti uplatneného nároku, súd mu priznal pomernú časť trov konania vo výške 40,16%.“

5. Proti tomuto rozsudku výlučne v rozsahu výroku III., ktorým súd rozhodol o náhrade trov konania, podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie žalobca, ktorým sa s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku III. zmenil tak, že mu prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 78,86%. Zároveň žiadal priznať nárok na náhradu trov daného odvolacieho konania v plnom rozsahu. Dôvodil, že pri určení pomeru úspechu a neúspechu sporových strán je nutné vychádzať z istiny a kapitalizovaného (vyčísleného) príslušenstva pohľadávky (napríklad úrokov z omeškania), ktoré bolo uplatnené v podanej žalobe. Príslušenstvom pohľadávky (napríklad úroky z omeškania), ktoré nebolo v žalobe kapitalizované, nemožno zahrnúť do výpočtu pomeru úspechu a neúspechu. Uvedený záver vyplýva aj z ustálenej rozhodovacej praxe. Poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.11.2008 sp. zn. 6Obo 243/2007, na rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 8.11.2017 sp. zn. 11Co/370/2016, ako i na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.3.2018 sp. zn. 6Co/56/2018. V zmysle citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a krajských súdov je zrejmé, že pre určenie výšky úspechu/neúspechu žalobcu v spore je nutné vychádzať výlučne z uplatnenej istiny a kapitalizovaného príslušenstva pohľadávky. V podanej žalobe zo dňa 9.12.2013 si uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 642,04 Eur, kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 2,03 Eur, kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 137,39 Eur, úrokov z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy vo výške 582,36 Eur odo dňa 10.12.2013 do zaplatenia. Hodnota sporu, ktorá je rozhodujúca pre určenie pomeru úspechu a neúspechu sporových strán je tak daná sumou vo výške 781,46 Eur (642,04 Eur plus 2,03 Eur plus 137,39 Eur). Pokiaľ ide o uplatnenú istinu a v žalobe kapitalizované príslušenstvo pohľadávky, v danom spore mal úspech v časti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 149,68 Eur (priznaná rozsudkom zo dňa 28.10.2016 č. k. 5C/4/2014-66), sumy vo výške 448,68 Eur (zastavené rozsudkom zo dňa 5.11.2019 č. k. 5C/4/2014-156 z dôvodu úhrady žalovaného po podaní žaloby), úrokov z omeškania vo výške 100,52 Eur (zastavené rozsudkom zo dňa 5.11.2019 č. k. 5C/4/2014-156 v dôsledku úhrady žalovaného po podaní žaloby). V danom spore mal potom úspech v časti o zaplatenie sumy vo výške 698,88 Eur (149,68 plus 448,68 Eur plus 100,52 Eur) a neúspech v časti o zaplatenie sumy vo výške 82,58 Eur. Súd prvej inštancie tak mal prísť k záveru, že mal v danom spore úspech v rozsahu 89,43%, pretože žalovaný mal v danom spore úspech v rozsahu 10,57%, čomu nasvedčuje nárok na náhradu trov konania na jeho strane vo výške 78,86%. Súd prvej inštancie preto zaťažil napadnuté rozhodnutie vadami v zmysle uvedených odvolacích dôvodov, najmä rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zároveň je názoru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nezodpovedá požiadavkám kladeným na riadne a presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia podľa § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie dostatočne, resp. vôbec neodôvodnil záver o priznaní pomernej náhrady trov konania vo výške 40,16%, z rozhodnutia nie je zrejmé, akými úvahami sa súd riadil, ani akým výpočtom dospel k výške 40,16 Eur, ani to, či do svojho výpočtu zahrnul príslušenstvo pohľadávky (a v akej časti), čo znamená, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je (v časti o náhrade trov konania) nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie tak zaťažil napadnuté rozhodnutie vadami v zmysle uvedených odvolacích dôvodov, najmä súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6. Žalovaný odvolací návrh nepodal. K doručenému odvolaniu žalobcu sa nevyjadril.

7. Ďalšie podania v odvolacom konaní strany nepodali.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 písm. m) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ

použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o náhrade trov konania podľa § 388 CSP zmeniť.

9. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom obsah preskúmaného rozhodnutia, jeho odôvodnenie a žalobcom uplatnenú odvolaciu argumentáciu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie dospel k správny skutkovým a právnym záverom odôvodňujúcim žalobcovi priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 40,16%.

10. Predovšetkým je potrebné prisvedčiť odvolateľovi v tom, že odôvodnenie rozhodnutia o náhrade trov konania súdom prvej inštancie len čírou citáciou § 255 ods. 1, 2 CSP a strohým konštatovaním, že: „Vzhľadom na úspešnosť žalobcu v časti uplatneného nároku, súd mu priznal pomernú časť trov konania vo výške 40,16%“, bez akéhokoľvek zdôvodnenia akými úvahami sa riadil, ako dospel k ustáleniu úspešnosti žalobcu práve v rozsahu ním určeného percentuálneho vyjadrenia, je nepreskúmateľné až arbitrárne, rozporné s § 220 ods. 2 CSP a nerešpektujúce čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru, z čoho nie je možné vyvodiť iné, než porušenie povinnosti súdu riadne odôvodniť rozhodnutie s následkom upretia práva strane dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom. Nakoľko ale napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je už druhé v poradí, predchádzajúci rozsudok prvoinštančného súdu bol v napadnutej zamietajúcej časti, včítane rozhodnutia o náhrade trov konania zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, uvedené pochybenie rozsudku súdu prvej inštancie - nepreskúmateľnosť jeho odôvodnenia v napadnutom výroku o náhrade trov konania, ktoré by bolo dôvodom na jeho zrušenie v tejto časti, musí byť odstránené odvolacím súdom s poukazom na § 390 CSP.

11. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

12. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

13. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

14. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania v sporovom konaní ovláda zásada úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 a 2 CSP), ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Zásada úspechu vo veci, ktorá je aj zásadou zodpovednosti za výsledok sporu sa uplatní tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli, pričom v zásade musí ísť o trovy, ktoré sú preukázané, odôvodnené, účelne vynaložené a ktoré vznikli v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

15. Citované ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vyžaduje rovnako zodpovednosť za zavinenie strany sporu, ktorej procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Zavinenie v danom prípade je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nie však podľa hmotného práva, lebo potom by išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej tak, že by po zastavení konania súd neprípustne ďalej skúmal dôvodnosť uplatneného nároku. Pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale z procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavkám žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol v meritórnom konaní úspešný alebo nie. Preto ak žalobca zobral žalobu čiastočne späť z dôvodu plnenia žalovaným až počas konania, z procesného hľadiska platí, že žalovaný zavinil zastavenie konania, bez potreby zaoberania sa dôvodnosti takéhoto plnenia z hľadiska hmotného práva.

16. Procesný úspech vo veci sa vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa

rozhodlo vo veci samej. V prípadoch, keď mala strana sporu vo veci úspech len čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v § 255 ods. 2 CSP (pomer úspechu), to znamená, že náhrada trov musí byť pomerne rozdelená. To vyžaduje určiť pomer úspechu oboch strán vo veci a od úspechu víťaznej strany odčítať jej neúspech (t.j. mieru úspechu druhej strany). Zohľadňuje sa pritom každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky. Vo výške rozdielu má potom strana právo, aby jej druhá strana nahradila pomernú časť trov, ktoré vynaložila pri účelnom uplatňovaní alebo bránení práva. Výška trov, ktoré v konaní vznikli druhej strane, je tu potom nerozhodná.

17. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 781,46 Eur (z toho istina úveru 449,- Eur, zmluvný úrok 133,36 Eur, 16,- Eur poplatok za upomienku, 43,68 Eur zmluvná pokuta, 2,03 Eur zákonný úrok z omeškania do dňa predpisu poslednej splátky, 137,39 Eur zákonný úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni predpisu poslednej splátky do dňa spísania žalobného návrhu) a úroku z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 582,36 Eur (istina úveru 449,- Eur, zmluvný úrok 133,36 Eur) od 10.12.2013 (nasledujúci deň po spísaní žaloby) do zaplatenia.

18. Žalobca bol podľa rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 28.10.2016 č. k. 5C/4/2014-66 (prvého v poradí) úspešný v časti právoplatne mu priznanej istiny z poskytnutého úveru žalovanému vo výške 149,68 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 37,42 Eur od 16.12.2010 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 37,42 Eur od 16.1.2011 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 37,42 Eur od 16.2.2011 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 37,42 Eur od 16.3.2011 do zaplatenia, ktoré úroky z omeškania vzhľadom na čiastočné plnenie žalovaným v priebehu konania (dňa 2.2.2017, dňa 2.3.2017, 4.4.2017 a dňa 15.5.2017) predstavujú po vyčíslení sumu 82,75 Eur (ako súčet súm 20,67 Eur, 20,64 Eur, 20,66 Eur a 20,78 Eur) a neúspešný v časti právoplatne mu zamietnutej istiny 43,68 Eur ako zmluvnej pokuty.

19. Predmetom sporu zostal nárok na zaplatenie sumy 448,68 Eur (pôvodná istina 642,04 Eur predstavujúca istinu úveru 449,- Eur, zmluvný úrok 133,36 Eur, poplatok za upomienku 16,- Eur a zmluvnú pokutu 43,68 Eur mínus priznaná istina úveru 149,68 Eur a zamietnutá suma 43,68 Eur ako zmluvná pokuta) a úroky z omeškania 242,26 Eur po ich celkovej kapitalizácii (t.j. i vrátane úrokov z omeškania pôvodne uplatnených bez kapitalizácie, s ich následnou kapitalizáciou žalobcom po zaplatení istiny úveru žalovaným v priebehu konania v súhrnnej sume 325,01 Eur, od ktorej žalobca odpočítal sumu 82,75 Eur úrokov z omeškania právoplatne mu už priznaných prvým rozsudkom). Žalovaný v priebehu konania postupne zaplatil žalobcovi celkovo sumu 698,88 Eur, z ktorej suma 598,36 Eur bola žalobcom započítaná na právoplatne mu priznanú sumu 149,68 Eur prvým rozsudkom a sumu 448,68 Eur ako zostávajúcu istinu špecifikovanú v predchádzajúcej vete a na časť vyčíslených úrokov z omeškania v zostávajúcej výške 242,26 Eur, z ktorých potom predmetom sporu zostal už len nárok presahujúci započítané zostávajúce plnenia žalovaného vo výške 100,52 Eur, t.j. nárok na úroky z omeškania vo výške 141,74 Eur, v ktorej časti súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobný návrh právoplatne zamietol ako nedôvodný.

20. Námietka žalobcu založená na argumentácii, že pri určení pomeru úspechu a neúspechu sporových strán je nutné vychádzať výlučne len z istiny a kapitalizovaného (vyčísleného) príslušenstva pohľadávky (napríklad úrokov z omeškania), ktoré bolo uplatnené v podanej žalobe, keď príslušenstvo pohľadávky (napríklad úroky z omeškania), ktoré nebolo v žalobe kapitalizované, nemožno zahrnúť do výpočtu pomeru úspechu a neúspechu, nemohla dosiahnuť úspech. Predovšetkým sám žalobca v rámci čiastočného späťvzatia žaloby z dôvodu plnenia žalovaného v priebehu sporu pristúpil ku kapitalizácii úrokov z omeškania v žalobe uplatnených percentuálnym vyjadrením zo žiadanej istiny do zaplatenia, a zotrval na žalobe v časti nepokrytých kapitalizovaných úrokov z omeškania vrátane tých, ktoré žalobou žiadal priznať ako nekapitalizované, keďže plnenie žalovaného započítal na celú uplatnenú istinu s vyčísleným príslušenstvom (vrátane úrokov z omeškania) a rozsudkom žiadal priznať zvyšný kapitalizovaný úrok z omeškania, ktorý plnením žalobcu už nebol pokrytý, v ktorej časti ale súd prvej inštancie žalobu zamietol. Predmetom sporu tak vzhľadom na plnenie žalovaného v priebehu sporu zostali úroky z omeškania už len v kapitalizovanej forme, preto sa zásada úspechu v danej veci musí uplatňovať aj v otázke príslušenstva uplatneného nároku.

21. Pokiaľ ide o čiastočné zastavenie sporového konania pre čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom, je nevyhnutné skúmať procesnú zodpovednosť za toto zastavenie, t. j., ktorá z procesných strán zastavenie zavinila. V danom prípade nie je pochyb o tom, že žalovaný začal žalobcovi plniť až v priebehu sporu

a to v ňom zdokladovanom rozsahu, na čo žalobca reagoval čiastočným späťvzatím žaloby, čím potom k zavineniu čiastočného zastavenie konania došlo práve na strane žalovaného, ktorého plnením došlo k čiastočnému uspokojeniu nároku žalobcu v rozsahu zastavenia konania, tu bez potreby skúmania dôvodnosti takéhoto plnenia (pozri vysvetlenie ods. 15).

22. Predmetom sporu do jeho právoplatného ukončenia bola celková suma 967,05 Eur (istina úveru 449,- Eur, zmluvný úrok 133,36 Eur, 16,- Eur poplatok za upomienku, 43,68 Eur zmluvná pokuta, a celkový vyčíslený úrok z omeškania vo výške 325,01 Eur vzhľadom na čiastočné plnenie žalovaného v priebehu sporu s umožnením kapitalizácie i úroku z meškania uplatneného žalobou v percentuálnom vyjadrení za každý deň omeškania do zaplataenia (podporne pozri aj stanovisko žalobcu zo dňa 23.9.2019 č. I. 137 spisu) Žalobca bol úspešný v časti priznanej mu istiny úveru 149,68 Eur (prvým rozsudkom) spolu s úrokom z omeškania z tejto sumy do jej zaplataenia, čo po nasledovnom čiastočnom plnení žalovaným predstavuje sumu 82,75 Eur. Úspešnosť žalobcu predstavuje i plnenie žalovaného v priebehu konania na sumu 448,68 Eur uplatnenej istiny úveru a na vyčíslené úroky z omeškania do sumy 100,52 Eur, v ktorých častiach bolo konanie právoplatne zastavené pre späťvzatie z dôvodu dobrovoľného plnenie žalovaného a tým posúdenia dôvodnosti tohto nároku z procesného hľadiska a zavinenia zastavenia konania v tejto časti na strane žalovaného (plnenie žalovaného v priebehu konania bolo žalobcom započítané i na právoplatne mu priznanú sumu 149,68 Eur). Žalobca tak bol úspešný čo do sumy 781,63 Eur. Neúspech žalobcu predstavuje zamietnutie nároku na zmluvnú pokutu vo výške 43,68 Eur a nároku na vyčíslený úrok z omeškania 141,74 Eur, t. j. v celkovej sume 190,42 Eur.

23. Úspech žalobcu a zároveň neúspech žalovaného v percentuálnom vyjadrení predstavuje 80,8%, neúspech žalovaného a úspech žalobcu 19,2%. Čistý pomerný úspech žalobcu je 61,6% (80,8 % - 19,2 %). Úspešnejšej strane vznikol zásadne nárok na náhradu trov konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. V predmetnom spore na základe jeho konečného výsledku bol napokon úspešnejší žalobca a preto podľa citovaných ustanovení žalobcovi vzniklo právo na pomernú náhradu trov konania voči menej úspešnému žalovanému. V konečnom rozhodnutí o nároku na náhradu trov konania musí byť premietnutý úspech strany v celom konaní, pričom nárok bude tvoriť jeden celok a súd o ňom rozhoduje jedným výrokom. Rozhodujúci je totiž výsledný ne/úspech v konaní. Prípadnú existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP, odôvodňujúcu výnimočné nepriznanie náhrady trov úspešnej strane (či už úplné alebo čiastočné), odvolací súd nezistil. Odvolací súd preto vo výroku rozhodol o náhrade trov celého konania ako prvoinštančného, tak aj predchádzajúceho odvolacieho v jednom výroku tak, že v konaní vo výsledku úspešnejšiemu žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 61,6%. O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. I v tomto odvolacom konaní bol žalobca úspešnejší, keď jeho žiadosti na priznanie mu náhrady trov celého konania v rozsahu 78,86%, mu predmetným rozhodnutím bol priznaný rozsah náhrady 61,6%, čo predstavuje úspech žalobcu 78,1% a neúspech 21,9%, tým potom celkový jeho úspech 56,2% (78,1% úspechu mínus 21,9% neúspechu), v ktorom rozsahu mu patrí náhrada trov tohto odvolacieho konania voči neúspešnejšiemu žalovanému a to v zmysle § 255 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 a 2 CSP. Aj o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie.

26. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).